



Комунальний заклад Львівської обласної ради
«Львівська обласна універсальна наукова
бібліотека»

*#ЧИТАЙ UA.
НОВЕ ЛІТЕРАТУРНЕ ПОКОЛІННЯ*

«ВСЕ ЛИШЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ...».
Сергій ЖАДАН

Методико-бібліографічні матеріали

Львів – 2021

УДК 025.5:821.161.2.09](072)

В 85

«Все лише починається...». Сергій Жадан [Текст] : методико-бібліографічні матеріали / упоряд.: О. Вахула, Л. Цюцюра; ред. Д. Дигас; наук. ред. І. Лешнівська. – Львів, 2021 – 24 с. – (#Читай UA. Нове літературне покоління).

Упорядники: О. Вахула, Л. Цюцюра

Редактор Д. Дигас

Науковий редактор І. Лешнівська

Обкладинка О. Волосянської

©КЗ ЛОР ЛОУНЬ, 2021

©ВЧЗ, 2021

ВІД УПОРЯДНИКІВ

Невід’ємною частиною діяльності ЛОУНБ як наукового закладу є випуск друкованих видань: бібліографічних покажчиків; методичних, довідкових та інформаційних матеріалів. Видавниче досьє бібліотеки багате виданнями зі серій «Славетні галичани», «Галицькі митрополити», «Поборники державності України», «Правда життя і образу», «Життя коротке, а мистецтво вічне» тощо.

З метою популяризації видатних постатей нової української літератури, ознайомлення користувачів з їхньою творчістю з 2021 року започаткована серія «#Читай UA. Нове літературне покоління». Серію відкрив Любко Дереш – одна з найяскравіших постатей новітнього покоління українського письменства. А продовжує її Сергій Жадан. Назвати його багатограним – нічого не сказати. Митець справді всюдисущий. Музика, кіно, вірші, проза і театр – у кожній сфері є слід талановитого майстра. Серед головних досягнень Сергія Жадана є нагороди «Книга року ВВС», Angelus, «ЛітАкцент року», Премія ім. Василя Стуса, BookForum Best Book Award та інші. А він просто продовжує творити, надихати й надихатися мільйонами українців, для яких – уся творчість Жадана.

Якщо ти, читачу, хочеш перейнятися енергією нового покоління, то неодмінно прийди до Бібліотеки і візьми для ознайомлення книги цього непересічного митця.

***ТОМУ, ХТО БОЇТЬСЯ – ПОТРІБНА ВІРА.
ТОМУ, ХТО ЛЮБИТЬ – ДОСТАТНЬО ПАМ'ЯТІ***



Його називають Моцартом людської комунікації, діджем української літератури, одним з найтоповіших письменників в Україні. Він не ставить собі за мету сподобатись, а пише свої твори, ніби промовляючи: ось я такий, ось таким я бачу світ, я живу поруч з вами і я теж родом з дитинства.

*До кінця допливе лише той,
хто від початку не боїться потонути,
хто знаходить велику любов,
відчуває солодку радість,
і переживає справжній відчай.*

Сергій ЖАДАН

Сергій Жадан – український поет, прозаїк, есеїст, перекладач, музикант, фронтмен рок-гуртів «Жадан і Собаки» та «Лінія Маннергейма», активний організатор літературного життя України, учасник мультимедійних мистецьких проєктів, акцій громадянської непокори, волонтер.

Народився 23 серпня 1974 року у місті Старобільську Луганської області у звичайній радянській робітничій родині. Батько митця працював водієм, був членом компартії. Дитинство своє Жадан вважає щасливим, з радянськими піонерами-героями та радянським кінематографом. Сергій був звичайною дитиною, хіба що, на відміну від однокласників, багато читав. Спілкувалися в родині суржиком: три чверті українських слів, одна чверть –



російських. Така була специфіка цього регіону, на жаль. Батьки не тиснули на нього, заганяючи в якісь рамки, а давали можливість реалізуватися самостійно. Початкову освіту Сергій здобув в україномовній школі. Згодом вступив в Старобільську гімназію, яка тоді була російською. *«Там треба було говорити російською, і я говорив, звичайно, – всі говорили, але було некомфортно, це була чужа для мене мова».*

У підлітковому віці він виявив, що система цінностей, яку нав'язували старші покоління, фальшива. Пошуки Жадана самоствердитися щасливо впали на вдячний ґрунт суспільних трансформацій, і для нього світ українства, який шукав свою ідентичність та виборював свою незалежність, став і його світом.

Сергій Жадан почав часто навідуватись до своєї тітки Олександри Ковальнової, яка мешкала у Харкові. Це була знакова постать на теренах Слобожанщини. Вона була вимогливим філологом, вдумливим ліриком, професійним перекладачем, чудовим прозаїком та небайдужим педагогом. Олександра Ковальова

очолювала культурологічне товариство «Спадщина», і саме вона розповіла Жадану про середовище письменників, політиків, музикантів, театральних діячів, журналістів, які виступали за українську незалежність. Відтоді українська мова, українська література, українська культура дуже органічно і природно стали важливою і базовою складовою світогляду майбутнього митця.

Тринадцятирічним Жадан усвідомлено написав свої перші вірші. *«Тоді, наприкінці 1980-х, почали видавати заборонену літературу. Усе це обрушилось на нас величезним потоком, і було страшенно цікаво відстежувати все це. Тому про свої 13 років я завжди згадую з солодкою ностальгією»*. У часи перебудови 1990-1991 рр. Жадан активно поширював у містечку рухівські газети та національну символіку.

У 1991 році Сергій вступив у Харківський національний педагогічний університет ім. Г. С. Сковороди на факультет українсько-німецької філології. На філфаці панувала творча атмосфера, викладачі делікатно і коректно стимулювали творчість студентів, підштовхували до того, щоб вони щось писали. Це стало приводом для створення харківського літературного угруповання «Червона Фіра». Жадан був одним з співорганізаторів цієї групи. Літературною концепцією «Червоної Фіри», за заявами її членів, став неофутуризм. Провокативно-епатажні твори червонофірівців стали своєрідним східноукраїнським аналогом львівського літературного об'єднання «Бу-Ба-Бу», учасники вважали себе послідовниками українського футуризму 20-х рр. Поєднання пародій на публіцистичні штампи з побутовою естетикою створило своєрідний стиль групи, у якому гротеск здебільшого перемагав професійну роботу з текстом, у творчості відчувалися елементи постмодернізму, неоавангардизму, футуризму: *«Ця історія не нова – 100 років тому в літературі було те саме. І ми спочатку знайшлися самі – ті, хто пише, а потім почали шукати наших читачів. Бо виявилось, попри те, що ми писали, як нам здавалося, геніальні вірші, вони нікому не були цікаві і потрібні. І в пошуках середовища, однодумців ми прийшли в Харківський літературний музей»*.

На перші їхні виступи ходило небагато людей, інколи чулись дорікання, а вже визнані поети категорично не бажали сприймати тієї естетики, що пропонувало нове покоління. *«Ми писали вірші, які фактично неможливо було надрукувати, бо видавництва й книжкові магазини закривалися. Здавалося, неможливо видати книжку, а це ж те, чого тобі хочеться передусім у 18 років. Але в 1992 році до України зі США повернувся Осип Зінкевич зі своїм видавництвом «Смолоскип». Він вирішив видавати молодих авторів і створив для нас конкурс. Це був наш шанс, нам усім випало бінго. Я став одним із перших лауреатів, через «Смолоскип» пройшло фактично все покоління 90-х, а потім і 2000-х років», – говорив пізніше Жадан.*

Крім творчості, група «Червона Фіра» займалась організаційною діяльністю: проводила вечори, презентації, зустрічі, фестивалі. Поступово аудиторія читачів почала розширюватися, і врешті-решт на якийсь фестиваль 1995 року прийшло понад 100 осіб. Організатори зрозуміли, що це успіх, що українська література, підхоплена хвилею постмодерністського напрямку, продовжує розвиватися.

У 1993 році накладом 100 примірників вийшла перша збірка Жадана «Рожевий дегенерат». Це інтимна лірика, пройнята яскравими барвами позитивного сприйняття дійсності і сміливого погляду вперед. Згодом вийшли збірки «Неп», «Генерал Юда» (1994), «Цитатник» (1995), «Пепсі» (1998) та «Два міста» (2000).

Жадан спромігся поєднати українську поетичну традицію, зокрема футуристичну, семенківську, із панк- і рок- субкультурами, із знаково-символічною розмірністю буття занепалих промислових маргінесів сучасного східноукраїнського міста, з постімперськими інтонаціями Одена і Бродського. Він став законодавцем моди в молодій українській поезії, що відмовилася як від загальноживаних національних штампів, так і від ностальгії за радянською словесністю, що пішла. Україна в образі Жадана – це щось самостійне і живе, щось реальне і не пострадянське, а східноєвропейське.

У 1996-1999 рр. Сергій Жадан навчався в аспірантурі, у 2000-му захистив дисертацію «Філософсько-естетичні погляди Михайла

Семенка», присвячену українському футуризму, і почав викладати на кафедрі української та світової літератури ХНПУ.

Незалежним письменником став 2004 року. Відтоді і донині його твори отримують велику кількість не тільки національних, але й міжнародних літературних нагород. Сергій Жадан визнаний критикою як лідер поетичного покоління України дев'яностих. Книги Жадана, перекладені більш ніж двадцятьма мовами, зробили автора одним з найвідоміших сучасних українських письменників.

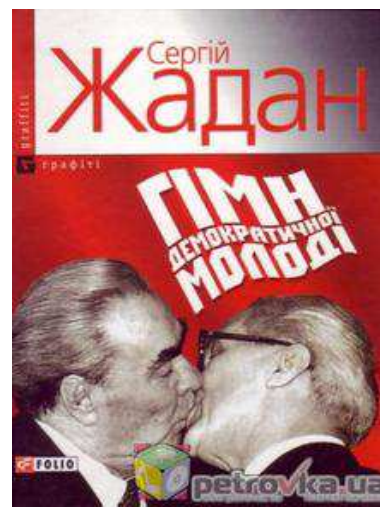
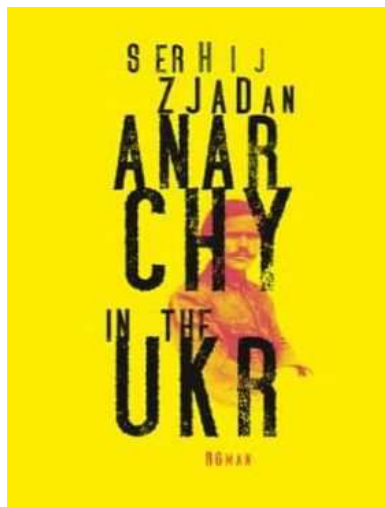


Як прозаїк Сергій Жадан виступив на початку двотисячних. Автор подав читачеві світ, побачений очима молодої людини, якій немає ще й тридцяти, людини, наділеної достатнім почуттям гумору. Приреченість людського буття трактується автором як невід'ємна риса існування – «двічі не вмирати», так казали про це козаки-запорожці, йдучи на палю і розпалюючи при цьому люльку. Прозовим творам Жадана притаманна постмодерністська гра зі словом та його значенням. Авторська мова іноді перевантажена сучасним молодіжним сленгом і так званою «нецензурщиною», проте він по-новому, цілком оригінально розуміє українську та всесвітню історію, по-своєму сприймає нашу сучасність, так само, як і майбутнє. Жадан закликає в своїй прозі українців до вироблення власної культури пам'яті, метою якої є збереження зобов'язання, що конститує українську ідентичність, одиничну і колективну. Письменник свідомий, що минуле і пам'ять про минуле, яка є продуктом культури, а не природи, творять спільноту, легітимізують її, дають авторитет і довіру.

Першою була збірка оповідань «Біг Мак» (2003) зі стильними, м'якими й не дуже сюжетними творами. Тут кожен твір є автономною частиною, але всі об'єднані темою урбанізму, інтересом до міста як об'єкта художніх студій митця.

Першою була збірка оповідань «Біг Мак» (2003) зі стильними, м'якими й не дуже сюжетними творами. Тут кожен твір є автономною частиною, але всі об'єднані темою урбанізму, інтересом до міста як об'єкта художніх студій митця.

Пізніше з'явилися «Депеш Мод», «Anarchy in the UKR», «Гімн демократичної молоді» та інші.



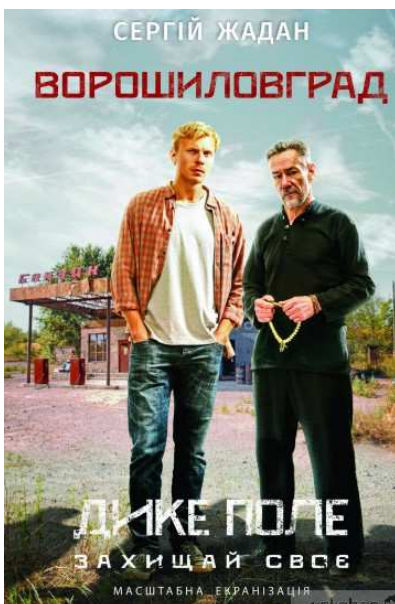
«Депеш Мод» (2004) зробила Жадана культовим письменником. Ця книга то гостросюжетна, то абсурдно антисюжетна пригода кількох молодиків, які шукають свого приятеля по гуртожитках, заводах, полях і залізницях Східної України. Вона заповнена епізодами з життя-буття молоді початку 90-х років минулого століття. У «Депеш Мод» поєдналися цікаве слово, дотепи та неабияке почуття гумору, критицизм та іронія. Для читацького успіху важливою була й тематика: життя молоді у великому місті. У цьому творі автор здійснив спробу нових художніх пошуків в українській літературі.

«Anarchy in the UKR» (2005) має подібність з «Депеш Мод» на рівні композиції. Складається з десяти розділів, що є новелками або арабесками. Має виразно музичне облямування. Відчувається дух маргіналів, що є для головного героя правдивим, не штучним способом життя. Головний персонаж вірить у те, що єдиним чогось вартим у житті є свобода – беззастережна і ніким не регульована.

«Гімн демократичної молоді» (2006) – це оповідання-розділи, змонтовані з фрагментів, які є одночасно пов'язаними за змістом і окремими. Книга написана у такому ж стилі, як і дві попередні. Тут також Сергій Жадан продемонстрував найприкметніші ознаки своєї

прози – філігранне відчуття слова, текстового періоду, контексту; гостроту й контраверсійність зорово-мисленнєвого ракурсу; іронічну інтерпретацію сутності зображуваних реалій. Він створив ситуації, що приваблюють своєю алогічністю, екстравагантністю, аномальністю, парадоксальністю, атиповістю, тяжінням до гіперболізації.

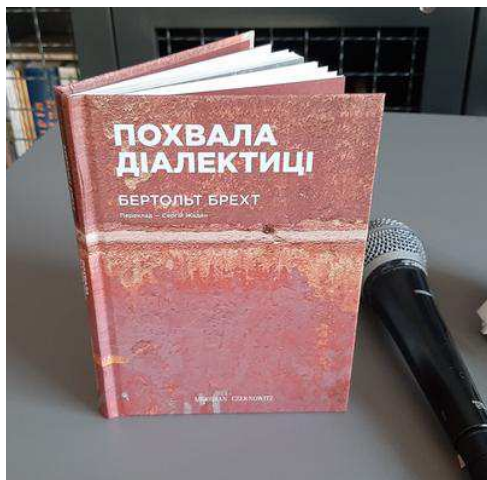
Сергія Жадана сміливо можна вважати культовим письменником, одним із найпопулярніших в умовному некомерційному сегменті сучасної української літератури. Незабаром до цього додався неодмінний для постколоніального суспільства компонент – певне визнання за кордоном, передусім у Польщі, Білорусі, німецькомовних країнах.



Найбільш відомий твір Жадана – роман «Ворошиловград» (2010), який названо маніфестом цілого покоління. Події розгортаються у 1970-1980-х роках. Це щемлива й водночас «пацанська» історія про стосунки людей на тлі рейдерства й розквіту бандитизму. У книзі – інтрига, гумор, стрімкі сюжетні повороти, вдало зображені характери, вигадливі метафори тощо. Автор апелює до проблеми ідентичності сучасного українця, активізуючи ті коди й смисли, які вже давно чекали свого художнього втілення. Роман отримав міжнародний успіх: його переклали тринадцятьма мовами світу, він здобув швейцарську літературну премію Jan Michalski Prize, рецензії на «Ворошиловград» вийшли у The New York Times і The New Yorker.

Сергій Жадан – різноплановий письменник, бере активну участь у різноманітних мистецьких проєктах. З 2000 року він – віцепрезидент Асоціації українських письменників. Співпрацює з багатьма виданнями, інтернет-порталами, свою художню есеїстику презентує у вигляді блогів, авторських колонок, друкує в книжкових колекціях есе, серед яких знаковими є «Нерви ланцюга. 25 есеїв про

свободу», «Сто тисяч слів про любов, включаючи вигуки», «Письменники про футбол», «Євромайдан: хроніка відчуттів» та ін. Есеї Сергія Жадана щедро наповнені власним життєвим досвідом: він ведучий на радіо «Тризуб ФМ» та «Радіо НВ».

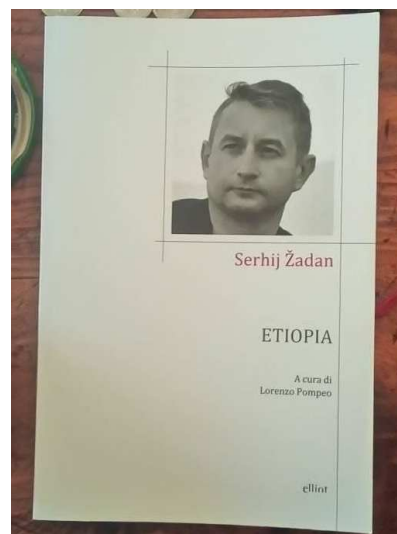


Жадан також і успішний перекладач. Перекладає поезію з німецької (зокрема Пауля Целана), англійської (зокрема Чарльза Буковскі), білоруської (зокрема Андрія Хадановича), російської (зокрема Кирила Медведєва, Данила Давидова) мов. У передмові до української книжки перекладів поезій Брехта, яка вийшла друком 2021 року, Сергій Жадан слушно зауважив:

«Ви знаєте вірші Брехта, навіть якщо жодного з них не читали. Брехт одного дня приходить до вас із вуличними піснями і краденими із античних поетів цитатами. Або цілою книжкою приходить...». «...Назву [«Похвала діалектиці»] я вибрав, бо вона видається мені доволі знаковою, вона багато чого в самому Брехті пояснює на якомусь такому первинному рівні. Бо Брехт – комуніст, марксист, і зрозуміло, що діалектика для нього – слово важливе і в його лексиконі невинядкове. З іншого боку, і в цьому є проблема розуміння і сприйняття Брехта».

Жадан-перекладач, особливо перекладач поезії, активно докладається до творення сучасної української школи перекладу, що бере до уваги не лише образи і рими, а й особу автора, який творив на тлі своєї епохи.

Перекладають і самого Жадана – часто і багатьма мовами. Так нещодавно в Італії видали збірку віршів та есеїв «Ефіопія». До речі, перекладач Лоренцо Помпео раніше переклав «Депеш Мод».



Крім літературної діяльності, Сергій Жадан підкорює і музичну сцену. Гурт «Жадан і Собаки» грає суміш СКА і панку, де поет Жадан читає свої вірші, покладені на музику. Інший проєкт – «Лінія Маннергейма»: у 2017 році Жадан і учасник «Собак...» Євген Турчинов разом із музикантами «Оркестру Че» створили спільний супергурт, випустили один електроакустичний альбом «Де твоя лінія?». Тексти пісень також авторства Жадана.

Спробував себе Сергій і у ролі актора. Митця можна побачити у фільмах «Поводир», де він виконує роль поета Михайля Семенка, «Любові стане на всіх» в ролі майора міліції. За романом «Ворошиловград» знято фільм «Дике поле», в якому Жадан виконав роль фермера. Зйомки були в рідному місті автора Старобільську, де й відбувається дія твору.

Сергій Жадан – активний громадський діяч і часто є «мітингувальником» – безпосереднім учасником різноманітних громадянських акцій непокори. У 2004 році під час Помаранчевої революції був комендантом наметового містечка у Харкові, постраждав під час зіткнень біля харківської ОДА. 2011 р. провів акцію проти закону «Про захист суспільної моралі». Брав активну участь у харківському Євромайдані.

Події 2014 р. не могли не вплинути на творчість С. Жадана. З'явився новий його роман під назвою «Інтернат» – про загадковий Схід України, про ментальність його населення, про драматичний злам останніх років у долі Донбасу.



Донбас перебуває у центрі уваги автора, який прагне розкрити феномен цього загадкового регіону. Війна стає своєрідним тлом для проявлення тотожності героя. Головний персонаж роману – негероїчний, слабкий, збайдужілий, змушений мобілізувати свою волю для порятунку племінника, якого потрібно забрати зі знищеного війною інтернату. Автор зображує покинуті індустриальні об'єкти, зруйновані станції, спустошені міста. Він

акцентує увагу на деталях, які вказують на порожнечу, руїну і безнадію на місці колись процвітаючих міст, підіймає мовне питання та діалог між Заходом і Сходом. Це один з найгучніших романів Жадана за останні роки.

З початку війни на Сході України С. Жадан займається волонтерською діяльністю. Часто їздить у прифронтові райони з концертами та допомогою місцевим і військовим.



«Я відчуваю, що коли воїни отримують нашу підтримку, коли вони не голі і босі, в теплі, то всі воєнні перипетії вони переносять набагато легше. Мені хочеться, що коли наступить день перемоги, а він наступить обов'язково, кожен громадянин скаже – і я долучився до цього, я зробив все, що міг».



У 2016 році Сергій Жадан був нагороджений національною премією «Українська книжка року» за книгу «Месопотамія». Жадан вважає, що це найбільш особиста його книжка, оскільки про Харків він ще ніколи лірично не писав. Усі тексти цієї книги – про одне середовище, герої переходять з історії в історію, а потім – у вірші. Філософські відступи, фантастичні образи, вишукані метафори й специфічний гумор – тут є все, що так приваблює у творах Сергія Жадана. Усі гроші, отримані за цю книгу, він направив у благодійні фонди допомоги воїнам АТО. На початку 2017 року заснував Благодійний фонд Сергія Жадана, метою якого є підтримка родин загиблих військовослужбовців, матеріальна допомога інтернатам, підтримка освітніх закладів та бібліотек на звільнених територіях, безперервна культурна взаємодія, включення віддалених регіонів у загальноукраїнський культурний контекст: мистецькі фестивалі, концерти та інші культурні акції. Започаткував проєкт «Схід читає» спільно з Українським інститутом книги та Міжнародним фондом «Відродження» з метою привернення уваги читачів до книг та бібліотек як центрів суспільного та культурного життя: повернення до життя є особливо важливим для бібліотек Донбасу, які останніми роками змушені були не просто боротися за нових читачів, а й за саме існування.

У 2017 р. Сергій Жадан отримав одну з найпрестижніших премій серед українських письменників – премію Василя Стуса за особливий внесок в українську культуру і стійкість своїх переконань. У 2019 році його було удостоєно нагороди Вільгельма Телля за вагомий внесок у розбудову України та зміцнення відносин між нею і Швейцарією.

Жадан подорожує, їздить, ходить, літає, аби зустрітися зі своїми читачами, запропонувати їм свої твори. *«...Я пишу про те, що цікаво мені. А якщо це цікаво ще комусь, я буду дуже задоволений. Тому я з великою повагою ставлюся до людей, які готові мене слухати, читати та говорити зі мною. Я ніколи не усвідомлював себе*

культурним чи політичним героєм. Мені здається, що ця героїчна поза страшенно сковує, позбавляє свободи дій, свободи як такої. Для мене свобода – це та первинна категорія, від якої відштовхуються всі інші...» – говорить автор.

Щомісяця наш герой дає по 10-15 концертів у складі гуртів «Жадан і Собаки» та «Лінія Маннергейма». Тому нові романи і поетичні збірки Сергій Жадан пише переважно в дорозі: в аеропортах та на вокзалах, у літаках і поїздах. Утім, від такого графіка митець отримує задоволення, бо без гастролей в нього починається справжня «ломка».

Творчість С. Жадана схожа на калейдоскоп спротиву, заперечень, переживань, думок і почуттів. Він весь час знаходиться у пошуку і прагне бути зрозумілим усім, адже сучасна молодь зовсім по-іншому дивиться на суспільні перетворення. Павло Загребельний казав: «Жадан жадає коли не вистрибнути, то бодай виповзти за межі крейдяного кола того маразму, в якому йому було приречено народитися». Сергій Жадан – письменник, який вартий вивчення у загальноосвітніх школах та вишах, адже не можна виховувати нове покоління українців на стереотипах минулих століть, молодь має право знати про існування та творчі задуми яскравих сучасних письменників. Він не боїться висловлювати свої думки, тому читачеві дуже просто буде читати його твори. Там, де С. Жадан, постійно відбувається щось веселе, голосне, яскраве, справжнє, вільне.

КІЛЬКА РЯДКІВ З ЖИТТЄПISУ

- 1974 р.** – народився у Старобільську Луганської області
- 1987 р.** – написав свої перші вірші
- 1991 р.** – вступив на факультет українсько-німецької філології Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди (ХНПУ)
- 1992 р.** – став співорганізатором літературного угруповання «Червона Фіра»
- 1993 р.** – вийшла перша поетична збірка Жадана «Рожевий дегенерат»
- 1994-2000 рр.** – вийшли друком збірки віршів «Генерал Юда», «Цитатник», «Пепсі» та ін.
- 1996 р.** – закінчив навчання в університеті та вступив в аспірантуру
- 2000 р.** – захистив дисертацію «Філософсько-естетичні погляди Михайла Семенка», став віцепрезидентом Асоціації українських письменників
- 2000-2004 рр.** – працював викладачем кафедри української та світової літератури ХНПУ
- 2004 р.** – став незалежним письменником, розпочав активну громадську діяльність
- 2003-2010 рр.** – видав перші прозові твори «Біг Мак», «Депеш Мод», «Anarchy in the UKR», «Гімн демократичної молоді», «Ворошиловград», а також збірки віршів «Марadona», «Ефіопія» та ін.
- 2014 р.** – за роман «Ворошиловград» отримав премію «Книга року ВВС» та швейцарську літературну премію Jan Michalski Prize, створив музичний гурт «Жадан і Собаки»
- 2014 р.** – і дотепер – займається активною волонтерською діяльністю
- 2017 р.** – заснував Благодійний фонд Сергія Жадана, отримав премію імені Василя Стуса
- 2019 р.** – удостоєний нагороди Вільгельма Телля за вагомий внесок у розбудову України та зміцнення відносин між Україною і Швейцарією
- 2011-2021 рр.** – вийшли друком поетичні і прозові твори, зокрема поетичні збірки «Прощання слов'янки», «Вогнепальні й ножові», «Месопотамія», «Життя Марії», «Тамплієри». «Антенa», «Список кораблів», «Псалом авіації» та ін., роман «Інтернат», п'єса «Хлібне перемир'я», лібрето «Вишиваний. Король України», а також багато перевидань і перекладів
- 2021 р.** – за збірку поезій «A new orthography» («Новий правопис») отримав премію імені Дерека Волкотта (США)

Книжково-ілюстративна виставка

**СВІТ СТВОРЕНО ТАК,
ЩОБИ НАМ БУЛО ЩО ВТРАЧАТИ**

I. Прагни не до того, щоб домогтися успіху, а до того, щоб твоє життя мало сенс

Біографія Сергія Жадана

*Важко жити, коли нічого не зробив,
щоб заслужити своє місце в житті.*

Сергій ЖАДАН

II. Життя коротке, а мистецтво вічне

Літературний шлях митця

*«Його проза така ж густа і пластична,
як і його непроза».*

Юрій АНДРУХОВИЧ

III. Не треба рятувати світ, спробуй урятувати хоча б когось

Жадан і волонтерство

*Одним із простих рецептів щастя
як у буддистів, так і в християн
є допомога тим, кому зараз гірше, ніж тобі.*

Сергій ЖАДАН

IV. Без музики життя було би помилкою

Музична діяльність Сергія Жадана

*Справжню музику неможливо зіпсувати
поганим виконанням, це точно.*

Сергій ЖАДАН

ТВОРЧИЙ ДОРОБОК СЕРГІЯ ЖАДАНА



ПОЕЗІЯ

Антена [Текст] : поезії / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2018. – 304 с.

Балади про війну та відбудову [Текст] : нова книга віршів / Сергій Жадан. – Львів: Кальварія, 2001. – 100 с.

Вогнепальні і ножові [Текст] : поет. зб. / Сергій Жадан. – Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2012. – 160 с.: іл.

Генерал Юда [Текст] : поет. зб. / Сергій Жадан. – Київ: Укр. письменник, 1995. – 43 с.

Госпелс і спірічуелс [Текст] : духовні співи / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2012. – 126 с.

Господь симпатизує аутсайдерам: 10 книг віршів [Текст] : поет. зб. / Сергій Жадан. – Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2015. – 508 с.

Динамо Харків [Текст] : поет. зб. / Сергій Жадан. – Київ: А-ба-ба-га-ла-ма-га, 2014. – 240 с.

Ефіопія [Текст] / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2011. – 121 с.

Життя Марії [Текст] : вірші і переклади / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2015. – 184 с.

Історія культури початку століття [Текст] : поет. зб. / Сергій Жадан. – Київ: Критика, 2003. – 88 с.

Марadona [Текст] : нова кн. віршів / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2008. – 169 с.

Лілі Марлен [Текст] : книга нових та вибраних віршів / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2009. – 186 с.

Пепсі [Текст] : поет. зб. / Сергій Жадан. – Харків: Майдан, 1998. – 62 с.

Пливи, рибо, пливи [Текст] : поезії / Сергій Жадан. – Чернівці: Чорні вівці, 2016. – 28 с.

Постійне місце проживання [Текст] : вірші Жадана і графіка П. Макова / Сергій Жадан. – Харків: IST Publishing, 2020. – 140 с.

Прощання слов'янки [Текст] / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2011. – 409 с.

Псалом авіації [Текст] : поезії / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2021. – 160 с.

Рожевий дегенерат [Текст] : поет. зб. / Сергій Жадан. – Самвидав, 1993. – 32 с.

Список кораблів [Текст] : нові вірші / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2020. – 160 с.

Тамплієри [Текст] : нові вірші / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2016. – 120 с.

30 доказів існування Бога (і 29 заперечень) [Текст] : вибрані вірші 1993-2013 / Сергій Жадан. – Київ: Laurus, 2014. – 136 с.

Цитатник [Текст] / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2009. – 216 с.

Цитатник [Текст] : вірші для коханок і коханців / Сергій Жадан. – Київ: Смолоскип, 1995. – 59 с.

ПРОЗОВІ ТВОРИ

Anarchy in the Ukr [Текст] : цикл нарисів / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2005. – 240 с.

Біг Мак [Текст] : зб. оповід. / Сергій Жадан. – Київ: Критика, 2007. – 46 с.

Біг Мак. Презавантаження [Текст] : зб. оповід. / Сергій Жадан. – Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2015. – 304 с.

Біг Мак та інші історії [Текст] : зб. оповід. / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2011. – 320 с.

Блок НАТО [Текст] : оповідання-есе / Сергій Жадан // Трициліндровий двигун любові / Юрій Андрухович, Любка Дереш, Сергій Жадан. – Харків, 2012. – С. 141-218.

Вишиваний. Король України [Текст] : лібрето / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2021. – 112 с.

Ворошиловград [Текст] : роман / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2010. – 442 с.

Ворошиловград. Бігти, не зупиняючись [Текст] : роман, оповідання / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2015. – 316 с.

Гімн демократичної молоді [Текст] / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2011. – 223 с.

Депеш Мод [Текст] : роман / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2014. – 229 с.

Депеш Мод. Ще одна розмова [Текст] : повість / Сергій Жадан. – Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2015. – 240 с.

Інтернат [Текст] : роман / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2017. – 336 с.

Капітал [Текст] : збірник / Сергій Жадан. – Харків: Фоліо, 2013. – 800 с.

Коли спаде спека. Бриколаж [Текст] : есеї та вірші / Сергій Жадан, Мірек Боднар. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2015. – 136 с.

Марко [Текст] / Сергій Жадан // ДНК : зб. оповід. / Володимир Рефеєнко, Сергій Жадан, Ірена Карпа та ін. – Харків, 2016. – С. 10-39.

Месопотамія [Текст] : збірка оповідань і віршів / Сергій Жадан. – Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2014. – 368 с.

Хлібне перемир'я [Текст] : п'еса / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2020. – 128 с.

* * *

Красный Элвис [Текст] : роман / Сергій Жадан. – Санкт-Петербург: Амфора, 2009. – 448 с.

ПЕРЕКЛАДИ

Брехт Б. Похвала діалектиці [Текст] : поезії / Бертольд Брехт; пер. Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2021. – 160 с.

Діти Райнера і Марії [Текст] : антологія сучасної віденської поезії / пер. Сергій Жадан. – Харків: Майдан, 2004. – 300 с.

Ленц П. Мій друг машиніст крана [Текст] : поезії / Педро Ленц; пер. з нім.: Сергій Жадан, Євгенія Лопата. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2018. – 112 с.

Целян П. Світлотиск [Текст] / Пауль Целян; пер. Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2014. – 136 с.

ІНТЕРВ'Ю

«Нікому не буде шкода головного героя нової книжки» [Текст] : розмова з письменником, засновником власного благодійного фонду на допомогу нашим військовим / вела Марія Сулима // Україна молода. – 2017. – 8 лют. – С. 12.

«Письменникові повірять швидше, аніж політику» [Текст] : розмова з українським письменником Сергієм Жаданом / вела Любов Якимчук // Укр. культура. – 2015. – № 4/6. – С. 64-73.

«Російськомовні українці, які пішли воювати, – це те, чого росіяни досі не можуть зрозуміти. Та й деякі українці теж [Текст] : розмова з українським поетом, прозаїком та перекладачем Сергієм Жаданом / вела Юлія Близнюк // Країна. – 2018. – № 36. – С. 10-12.

«Хроніка війни на Сході зсередини» [Текст] : [про роман «Інтернат» Сергія Жадана] : розмова з автором / вела Діана Куришко // Літературна Україна. – 2017. – 27 груд. – С. 16.

«Ці вірші... найбільш точно передають моє ставлення до світу» [Текст] : розмова з відомим українським письменником / вела Аніта Грабська // Укр. культура. – 2012. – № 6. – С. 18-21.

ПРО ТВОРЧИСТЬ ПИСЬМЕННИКА

Гаврилюк Н. Літературний псалом: Сергій Жадан [Текст] : [аналіз циклу «Псалми для автокефальної Богородиці»] / Надія Гаврилюк // Слово і час. – 2017. – № 7. – С. 31-35.

Голобородько Я. Ді-джей української прози Сергій Жадан [Текст] / Ярослав Голобородько // Слово і час. – 2010. – № 10. – С. 100-107.

Десятерик Д. Точність. Нові тексти Сергія Жадана – різкий поворот у його творчості, який може здивувати багатьох [Текст] : [про нові кн. письменника «Хлібне перемир'я» та «Список кораблів»] / Дмитро Десятерик // День. – 2020. – 12-13 черв. – С. 28, 29.

Поліщук Я. Дві книги з 2017-го [Текст] / Ярослав Поліщук // Березіль. – 2018. – № 1/3. – С. 153-164. – Рец. на кн.: Інтернат: роман / Сергій Жадан. – Чернівці: Meridian Czernowitz, 2017. – 336 с.; та кн.: Троща: роман / Василь Шкляр. – Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2017. – 417 с.

Сергій Жадан став лауреатом премії імені Василя Стуса [Текст] // Укр. літературна газета. – 2017. – 2 черв. – С. 13.

Сулима М. Сергій Жадан: Не можна забувати, що ми воюємо. Відомий письменник презентував свій благодійний фонд [Текст] : [про волонтер. діяльність письменника] / Марія Сулима // Україна молода. – 2017. – 1 лют. – С. 12.

Сулима М. Список Сергія Жадана [Текст] : [про кн. «Список кораблів»] / Микола Сулима // Літературна Україна. – 2020. – 3 жовт. – С. 16.

Дзюба І. Чорний романтик Сергій Жадан [Текст] / І. Дзюба. – Київ: Либідь, 2017. – 112 с. : іл.

Шутяк Л. Любов та інші месопотамські дивовижі [Текст] : [про новий роман Сергія Жадана «Месопотамія»] / Лілія Шутяк // День. – 2014. – 21 берез. – С. 23.

ЦИТАТИ З ТВОРІВ СЕРГІЯ ЖАДАНА

Всі ми хотіли стати пілотами. Більшість із нас стали лузерами.

«Ворошиловград»

Я себе почуваю, як ріка, яка пливе проти власної течії.

«Депеш Мод»

Ця влада посилює в мені любов до холодної зброї. Ця держава позбавляє мене почуття вітчизни.

«Вогнепальні й ножові»

І взагалі – кого цікавлять проблеми секс-меншинств у країні з таким зовнішнім боргом.

«Гімн демократичної молоді»

Втрачати голову розумніше в перевірених місцях.

«Месопотамія»

Чим кращі книги ти читав, тим гірше спиш.

«Месопотамія»

До українців останнім часом, здається, дійшло, що тоді, як комусь поряд дуже зле, нормальній людині добре бути не може.

«Волонтери. Мобілізація добра»

Мова зникає, коли нею не говорять про любов.

«Тамплієри»

Шкіра стає особливо чутливою від безсоння, і голос стає особливо глибоким від недоїдання, коли ти нарешті перестаєш говорити, коли тебе нарешті починають слухати.

«Лілі Марлен»

Батьківщина – це там, де тебе розуміють, коли ти говориш вві сні.

«Тамплієри»

Герої не помирають від стаціонарного лікування.

«Вогнепальні й ножові»

Головне – мир в душі. І ноги в теплі.

«Ворошиловград»

Наша любов весело плескає в долоні, щоденно поливаючи квіти на наших могилах.

«Вогнепальні й ножові»

Діти взагалі нічого не приховують. Загальну освіту й вигадали, аби їх від цього відучити.

«Інтернат»

Я згоден за це платити, хоч і не маю чим.

«Біг Мак та інші історії»

Я взагалі-то не космополіт, але я зрозумів тут таку річ: насправді простір не поділяється на свій або чужий, простір буває або вільний, або контрольований, розумієш?

«Біг Мак та інші історії»

Самотність не в тім, що ти не отримуєш пошту, а в тім, що ти і сам нікому не пишеш...

«Прощання слов'янки»

Він буде вирощувати терпіння і прикладати собі до ран.

«Вогнепальні й ножові»

Я боюся, що засну, і просто не додумаюсь прокинутися.

«Депеш Мод»

Ви все одно не зможете бути щасливими там, де вас ніхто не чекав.

«Тамплієри»

Потрібно слухати музику, яку любиш. І не давати чужим свої навушники.

«Ворошиловград»

Вся пам'ять цього світу формується виключно нашим бажанням скоріше все забути.

«Вогнепальні й ножові»

І знаю: ніщо не може мати над нами влади, окрім голосу крові, який заповнює горло.

«Вогнепальні й ножові»

Смерть, вона як оця провідниця – для неї це просто чесна робота.

«Вогнепальні й ножові»

Я люблю цю країну навіть без кокаїну.

«Лілі Марлен»

Збоку я скидався на танкіста, чий танк давно згорів, але бажання воювати лишилось.

«Ворошиловград»

Коли ловиш життя за хвіст, найменше думаєш, що з ним потім робити.

«Ворошиловград»